

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · cinquè període · número 445 · dijous 19 de març de 2026

TAULA DE CONTINGUT

2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment

2.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

2.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026

200-00022/15

Retirada

3

Projecte de llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2026

200-00023/15

Retirada

3

2.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

2.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre la retirada del Pacte Nacional per la Llengua

250-00785/15

Rebuig

4

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans

202-00038/15

Sol·licituds de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

5

Proposició de llei per a la creació i el desenvolupament de l'Escola Nacional de Govern i Administracions Públiques Enric Prat de la Riba

202-00072/15

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a la totalitat

5

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre el servei de bibliobús a l'Alt Pirineu i Aran

250-01006/15

Esmenes presentades

5

Proposta de resolució sobre la situació a l'estret de Taiwan

250-01020/15

Esmenes presentades

6

Proposta de resolució de suport a la iniciativa ciutadana europea *La meva veu, la meva decisió: per un avortament segur i accessible*

250-01024/15

Esmenes presentades

7

Proposta de resolució sobre la situació de Veneçuela

250-01037/15

Esmenes presentades

7

Proposta de resolució sobre la sobirania de Groenlàndia

250-01038/15

Esmenes presentades

8

Proposta de resolució sobre l'obra de Gaudí al santuari de Nostra Senyora del Sagrat Cor, a Tarragona 250-01041/15 Esmenes presentades	9
Proposta de resolució sobre la conservació de Can Macià a Vallmanya, a Alcarràs 250-01047/15 Esmenes presentades	9
Proposta de resolució sobre la participació d'empreses israelianes en el Mobile World Congress 250-01054/15 Esmenes presentades	10
Proposta de resolució sobre el desplegament efectiu del Consorci Patrimoni Romà de Tàrraco i la protecció del patrimoni mundial de Tarragona 250-01056/15 Esmenes presentades	10
4. Informació	
4.67. Comunicacions dels grups parlamentaris i dels diputats	
Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries Presentació: GP PPC	12
Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries Presentació: GP Junts	19
4.90. Règim interior	
4.90.10. Càrrecs i personal	
Resolució de cessament i nou nomenament de personal eventual del Parlament de Catalunya Assistents del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya	30

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals presentats al Registre General del Parlament.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7798

DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment
- 2.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma
- 2.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026

200-00022/15

Projecte de llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2026

200-00023/15

RETIRADA

Comunicació de la retirada: Govern de la Generalitat (reg. 83024, 83025).
Coneixement: Mesa del Parlament, 19.03.2026.

A la Mesa del Parlament

Us trameto la documentació de l'expedient corresponent a l'Acord del Govern pel qual se sol·licita a la Mesa del Parlament de Catalunya la retirada del Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 i del Projecte de llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2026 (SIG26ECF0308), aprovat en la sessió extraordinària del Govern del dia 19 de març de 2026.

Barcelona, 19 de març de 2026
Javier Villamayor Caamaño, secretari del Govern

Acord del Govern pel qual se sol·licita a la Mesa del Parlament de Catalunya la retirada del Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 i del Projecte de llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2026

El Govern, en la sessió de 27 de febrer de 2026, va aprovar el Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 i el Projecte de llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic, i els va trametre al Parlament de Catalunya, on foren registrats en la mateixa data.

En data 18 de març de 2026, el Govern ha decidit retirar ambdós projectes de llei. En conseqüència, escau sol·licitar la seva retirada a la Mesa del Parlament de Catalunya

L'article 26.b de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern estableix que el Govern pot acordar la retirada d'un projecte de llei que hagi estat presentat al Parlament de Catalunya. L'article 125 del Text refós del Reglament del Parlament de Catalunya estableix que el Govern pot sol·licitar la retirada d'un projecte de llei en un escrit adreçat a la Mesa del Parlament, abans d'iniciar les votacions en el Ple o en la comissió.

A proposta de la consellera d'Economia i Finances, el Govern

Acorda:

Sol·licitar a la Mesa del Parlament de Catalunya la retirada del Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 i del Projecte de llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2026.

Barcelona, 19 de març de 2026

2.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

2.10.25. Propostes de resolució

**Proposta de resolució sobre la retirada del Pacte Nacional
per la Llengua**

250-00785/15

REBUIG

Rebutjada per la Comissió de Cultura en la sessió 17, tinguda el 18.02.2026,
DSPC-C 472.

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans

202-00038/15

SOL·LICITUDS DE DICTAMEN AL CONSELL DE GARANTIES ESTATUTÀRIES

Presentació: Alejandro Fernández Álvarez, juntament amb catorze altres diputats del GP PPC (reg. 82605)

Presentació: Jeannine Abella i Chica, juntament amb trenta-quatre altres diputats del GP Junts (reg. 82606).

Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 17.03.2026.

N. de la r. : Les sol·licituds es reproduïxen en la secció 4.67.

Proposició de llei per a la creació i el desenvolupament de l'Escola Nacional de Govern i Administracions Públiques Enric Prat de la Riba

202-00072/15

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES A LA TOTALITAT

Sol·licitud: GP CUP-DT, GP Comuns, GP VOX, GP ERC (reg. 82046; 82104; 82124; 82371).

Pròrroga: 2 dies hàbils (del 19.03.2026 al 20.03.2026).

Finiment del termini: 23.03.2026; 10:30 h.

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre el servei de bibliobús a l'Alt Pirineu i Aran

250-01006/15

ESMENES PRESENTADES

Reg. 80645 / Admissió a tràmit: Mesa de la CC, 18.03.2026

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 80645)

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar (1)

De modificació del punt 1

1. Acompanyar el Consell Comarcal de l'Alt Urgell i la Diputació de Lleida, en cas que ho sol·licitin, per tal que puguin establir de manera efectiva el servei de bibliobús a la zona de Tuixent-La Vall de la Vansa, als termes municipals de Josa i Tuixén, i de La Vansa i Fórnsols, garantint-ne la continuïtat i l'accés regular de la població a un servei de lectura pública de qualitat.

Esmena 2

GP Socialistes i Units per Avançar (2)

De *modificació* del punt 3

3. Continuar amb els procediments administratius necessaris per a la cobertura immediata i estable de la plaça de conductor o conductora del bibliobús.

Proposta de resolució sobre la situació a l'estret de Taiwan

250-01020/15

ESMENES PRESENTADES

Reg. 80540 / Admissió a tràmit: Mesa de la CUEAE, 18.03.2026

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 80540)

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar (1)

De *modificació* de l'encapçalament

El Parlament de Catalunya:

Esmena 2

GP Socialistes i Units per Avançar (2)

De *modificació* del punt 2

2. Manifesta la seva preocupació davant qualsevol intent d'intimidació, pressió militar o ingerència per part de la República Popular de la Xina que pugui desestabilitzar l'estatus quo a l'estret de Taiwan o amenaçar la seguretat regional.

Esmena 3

GP Socialistes i Units per Avançar (3)

D'*addició* al punt 4

4. Assumeix el compromís de la Unió Europea amb les polítiques d'una sola Xina, en el marc d'unes relacions constructives entre la Xina continental i Taiwan.

Esmena 4

GP Socialistes i Units per Avançar (4)

De *modificació* del punt 6

6. Dona suport a la participació significativa de Taiwan en organismes internacionals com l'OMS, la ICAO o qualsevol altre fòrum de cooperació tècnica global, d'acord al posicionament recent del G7 assumit per l'eurocambra. Per això insta el Govern de l'Estat a promoure aquesta participació taiwanesa en aquest tipus d'organismes internacionals.

Esmena 5

GP Socialistes i Units per Avançar (5)

De *modificació* del punt 9

9. Trasllada aquesta resolució al Parlament Europeu, a la Representació de la Comissió Europea a Barcelona, al Govern d'Espanya, a l'Oficina Econòmica i Cultural de Taipei a Espanya i a les institucions taiwaneses competents.

Proposta de resolució de suport a la iniciativa ciutadana europea *La meva veu, la meva decisió: per un avortament segur i accessible*

250-01024/15

ESMENES PRESENTADES

Reg. 80171; 80650 / Admissió a tràmit: Mesa de la CUEAE, 18.03.2026

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS (REG. 80171)

Esmena 1

GP de Junts (1)

D'addició al punt 5

5. Reafirma el compromís del Parlament de Catalunya amb la defensa dels drets sexuals i reproductius de les dones, *incloent campanyes de sensibilització i formació sobre planificació familiar, anticoncepció assequible, avortament segur i legal, atenció mèdica materna*, en coherència amb els valors fundacionals de la Unió Europea i amb la Carta dels Drets Fonamentals.

Esmena 2

GP de Junts (2)

D'addició d'un nou punt

6. *Reconeix la feina necessària i sovint arriscada que fan les persones i entitats defensores dels drets sexuals i reproductius. Per això, cal en coordinació amb altres governs europeus garantir la seva seguretat física, digital i legal davant la judicització o la formació en seguretat digital per afrontar les campanyes d'odi i intimidació, també on-line.*

**GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA
(REG. 80650)**

Esmena 1

GP d'Esquerra Republicana de Catalunya, (1)

D'addició d'un nou punt 6

6. *Insta el Govern de la Generalitat a:*

a. *Ampliar, en el termini de 6 mesos, el nombre de centres hospitalaris públics de Catalunya que practiquen avortaments quirúrgics, sota el criteri d'equitat territorial.*

b. *Posar a disposició i proveir els mecanismes d'atenció, denúncia i reparació davant els casos de discriminació, atacs o assetjament a les entitats i les persones defensores dels drets sexuals i reproductius de Catalunya.*

Proposta de resolució sobre la situació de Veneçuela

250-01037/15

ESMENES PRESENTADES

Reg. 82237 / Admissió a tràmit: Mesa de la CUEAE, 18.03.2026

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 82237)

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar (1)

De modificació del punt 1

1. *Es posiciona a favor d'un futur de democràcia i llibertat per al conjunt de la societat veneçolana, expressa la seva solidaritat amb el poble veneçolà i la comuni-*

tat veneçolana establerta a Catalunya, i es manifesta a favor d'una nova etapa política que enceta el país.

Esmena 2

GP Socialistes i Units per Avançar (2)

De modificació del punt 3

3. Recorda el llegat del president Maduro que s'ha materialitzat en xifres com ara els vuit milions de refugiats econòmics, la pràctica habitual d'execucions extra judicials, els centenars de presos polítics i els exilis que es compten per milers. Un Govern, cal recordar-ho, sorgit d'unes eleccions el resultat de les quals no va ser reconegut per la pròpia Unió Europea, per l'Organització d'Estats Iberoamericans i per organitzacions de referència com ara Amnistia Internacional.

Esmena 3

GP Socialistes i Units per Avançar (3)

De modificació del punt 4

4. Es posiciona, també, a favor del dret internacional i humanitari, de la governança multilateral i de l'espai global d'acord amb la Carta de les Nacions Unides, principis que han de regir totes les actuacions internacionals per tal de ser estandaritzades per part dels sistemes democràtics i que, en cap cas, s'han vist respectats en l'operació que han enderrocant el president Maduro.

Esmena 4

GP Socialistes i Units per Avançar (4)

De modificació del punt 5

5. Finalment, defensa que el futur de Veneçuela l'han de decidir els veneçolans i veneçolanes en unes properes eleccions lliures amb plenes garanties.

Proposta de resolució sobre la sobirania de Groenlàndia

250-01038/15

ESMENES PRESENTADES

Reg. 82388 / Admissió a tràmit: Mesa de la CUEAE, 18.03.2026

GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (REG. 82450)

Esmena 1

GP d'Esquerra Republicana de Catalunya (1)

D'addició d'un nou punt 4

4. Manifesta el seu suport a la nació greenlandesa i expressa que el seu futur ha de ser decidit d'acord amb el principi d'autodeterminació, com a conseqüència de la voluntat de la ciutadania de Grenlàndia.

Esmena 2

GP d'Esquerra Republicana de Catalunya (2)

D'addició d'un nou punt 5

5. Considera que en aquest context internacional es imprescindible que la Unió Europea faci una passa endavant per protegir els valors democràtics i la legalitat internacional. No podem restar impassibles mentre el món i les relacions internacionals es converteixen en una tirania dels països més grans i poderosos, mentre els més petits temen perdre la seva sobirania per la voluntat dels grans poders globals. Es el moment del compromís amb la legalitat internacional, els valors democràtics i el respecte mutu com a base de l'ordre global i cal que les institucions europees dediquin tots els seus esforços a defensar aquests valors.

Proposta de resolució sobre l'obra de Gaudí al santuari de Nostra Senyora del Sagrat Cor, a Tarragona

250-01041/15

ESMENES PRESENTADES

Reg. 82203 / Admissió a tràmit: Mesa de la CC, 18.03.2026

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 82203)

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar (1)

De *modificació* del punt 1

1. *Tramitar, si s'escau* la incoació de l'expedient en relació a l'obra de l'arquitecte Antoni Gaudí i Cornet conservada al santuari de Nostra Senyora del Sagrat Cor, de la ciutat de Tarragona, per a la seva declaració com a bé cultural d'interès nacional, per la concurrència de valors objectius artístics i arquitectònics, vinculats a la creació de l'insigne autor modernista, especialment en la seva etapa primigènia; per la seva singularitat territorial en tractar-se de les seves úniques obres pervingudes a les comarques de Tarragona, així com pel risc de degradació per la manca de cura continuada, que motiva una protecció urgent.

Esmena 2

GP Socialistes i Units per Avançar (2)

De *modificació* del punt 2

2. La participació en el finançament, *mitjançant les línies de subvencions existents*, de les obres de restauració d'aquest immoble per resoldre les lesions de tipus estructural, detectades en l'estudi previ realitzat, cooperant amb l'Arquebisbat de Tarragona, propietari de l'edifici.

Proposta de resolució sobre la conservació de Can Macià a Vallmanya, a Alcarràs

250-01047/15

ESMENES PRESENTADES

Reg. 82292 / Admissió a tràmit: Mesa de la CC, 18.03.2026

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 82292)

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar (1)

De *modificació* del punt 1

1. Ordenar als propietaris *de la Casa Vallmanya* l'execució de les obres i actuacions necessàries per garantir la preservació del casal.

Esmena 2

GP Socialistes i Units per Avançar (2)

De *modificació* del punt 2

2. Adquirir *la Casa Vallmanya* del municipi d'Alcarràs o *explorar-ne les vies alternatives*, si no fos possible arribar a un acord raonable amb la propietat donat l'incompliment dels deures de conservació, preservació, manteniment i protecció establerts per la Llei del patrimoni Cultural Català.

Esmena 3

GP Socialistes i Units per Avançar (3)

De *modificació* del punt 3

3. Treballar amb l'Ajuntament d'Alcarràs i la Diputació de Lleida una via de col·laboració que permeti dotar *l'immoble* d'un pla d'usos, rehabilitar-lo i obrir-lo al públic

Proposta de resolució sobre la participació d'empreses israelianes en el Mobile World Congress

250-01054/15

ESMENES PRESENTADES

Reg. 80541 / Admissió a tràmit: Mesa de la CUEAE, 18.03.2026

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 80541)

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar (1)

De *modificació* del punt 2

2. Adopti totes les mesures necessàries, *en el marc de les seves competències*, per a evitar que hi hagi pavellons del Govern d'Israel, ni presència d'empreses armamentístiques o de qualsevol altre sector israelianes o internacionals que es lucrin del genocidi, apartheid i colonització del poble palestí o tinguin vincles amb el Ministeri d'Israel a la Fira de Barcelona i, concretament, en l'edició de 2026 del Mobile World Congress, *traslladant aquesta posició als òrgans de govern de Fira de Barcelona d'acord amb la Resolució aprovada pel Parlament el passat mes de juliol*.

Proposta de resolució sobre el desplegament efectiu del Consorci Patrimoni Romà de Tàrraco i la protecció del patrimoni mundial de Tarragona

250-01056/15

ESMENES PRESENTADES

Reg. 82380 / Admissió a tràmit: Mesa de la CC, 18.03.2026

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 82380)

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar (1)

De *modificació* del punt 4

4. *Estudiar* la incorporació formal de la Universitat Rovira i Virgili i la Reial Societat Arqueològica Tarraconense per a dues de les quatre vocalies del Consell Assessor i Participació Local del Consorci, nomenades pel seu Consell General entre persones de prestigi reconegut en els àmbits cultural, econòmic, social o universitari de l'àmbit d'actuació d'aquest ens, *un cop s'hagi constituït formalment el Consell General del Consorci*.

Esmena 2

GP Socialistes i Units per Avançar (2)

De *modificació* del punt 5

5. *Estudiar* la incorporació formal de la Cambra de Comerç de Tarragona o del Col·legi d'Economistes de Catalunya a Tarragona com l'agent econòmic, i de l'As-

sociació d'Empresaris d'Hostaleria de Tarragona o la Federació Empresarial d'Hostaleria i Turisme de la província de Tarragona com l'agent turístic de les comarques de Tarragona pertanyents al sector privat, per a les dues altres vocalies de les quatre pertanyents al Consell Assessor i Participació Local del Consorci, i nomenades pel seu Consell General entre persones de prestigi reconegut en els àmbits cultural, econòmic, social o universitari de l'àmbit d'actuació d'aquest ens *un cop s'hagi constituït formalment el Consell General del Consorci*.

Esmena 3

GP Socialistes i Units per Avançar (3)

De *modificació* del punt 10

10. Explorar mecanismes d'ajut i cooperació amb petits propietaris que conserven restes romanes integrades en habitatges.

4. Informació

4.67. Comunicacions dels grups parlamentaris i dels diputats

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

PRESENTACIÓ: GP PPC

Reg. 82605

A la Mesa del Parlament

Els diputats sotasignats, integrants del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 16.1.b i 23.b de la Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, demanen dictamen del Consell de Garanties Estatutàries sobre l'adequació a l'Estatut i a la Constitució de la Proposició de llei de creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans (tram. 202-00038/15), i d'una manera especial dels preceptes següents:

- **Article 2.2** (finalitat del Centre Català d'Empresa i Drets Humans).
- **Article 2.3 a)** (àmbits d'actuació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans).
- **Articles 4.a); 4.b) i 4.c)** (funcions del Centre Català d'Empresa i Drets Humans).
- **Article 16.1** (procediment de presentació de queixes).
- **Articles 17.3 i 17.4** (règim de sancions).
- **Article 18.1** (responsabilitat).
- **Article 20.1** (procediment sancionador).

Fonaments jurídics

Primer. De la manca de títol competencial material per legislar en la matèria de la proposició de llei

El passat 12 de març de 2026 la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior del Parlament de Catalunya va aprovar el dictamen de la Proposició de llei de creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans (tram. 202-00038/15). El dictamen, publicat al *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) número 439, incorpora determinats preceptes que, al entendre dels diputats i les diputades que subscriuim la present petició de dictamen, excedeixen els àmbits competencials materials sobre els que el Parlament pot legislar.

Cal posar l'atenció en el fet que, a diferència d'altres projectes o proposicions de llei que es tramiten al Parlament de Catalunya, el dictamen de la Proposició de llei de creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans no invoca el títol o els títols competencials materials que emparen la legislació que es pretén adoptar. La absència d'aquest fet, evidentment, no ens pot portar a la conclusió que Catalunya no disposa de competències per legislar sobre aquesta matèria. Però és evident que, d'un estudi detallat del dictamen d'aquesta proposició de llei, la conclusió que s'extreu és que, efectivament, les institucions de Catalunya no disposen de competències per adoptar determinats preceptes continguts en la proposició de llei quina aprovació es pretén portar davant el Ple del Parlament de Catalunya.

L'exposició de motius del dictamen de la proposició de llei assenyala de forma genèrica que *«aquesta llei assumeix el compromís amb els drets humans a partir del marc competencial propi, i s'erigeix com a instrument complementari a altres iniciatives que puguin arribar a ésser aplicables, com ara la Directiva sobre la diligència deguda de les empreses en matèria de sostenibilitat un cop se n'adopti la transposició a l'ordenament jurídic. En concret, aquesta llei proposa la creació d'un centre públic de caràcter autònom, el Centre Català d'Empresa i Drets Humans, perquè desenvolupi les premisses del primer pilar dels Principis rectors, amb la voluntat de promoure una política pública catalana integral d'empreses, drets hu-*

mans i medi ambient. Específicament, aquesta llei s'orienta a avançar en la prevenció, el seguiment i l'avaluació en l'àmbit de les empreses i els drets humans.»

L'articulat de la proposició de llei continguda al dictamen de la CUEAE aprovat el 12 de març de 2026 dona una major concreció del que esdevé la promoció d'una «*política pública catalana integral d'empreses, drets humans i medi ambient*» que ha de desenvolupar el Centre Català d'Empresa i Drets Humans que es crea mitjançant la mateixa proposició de llei.

Mitjançant l'article 1 de la proposició de llei que està en tramitació davant el Parlament de Catalunya, i quin ulterior tràmit pendent és el debat i votació del dictamen de la CEUAE, és crear el Centre Català d'Empresa i Drets Humans, una entitat de dret públic dotada de personalitat jurídica pròpia, quina finalitat i àmbits d'actuació estan assenyalats a l'article 2.2 i 2.3, respectivament, i quines funcions queden fixades a l'article 4 de la dita proposició de llei.

D'acord amb l'article 2.2 la finalitat del Centre Català d'Empresa i Drets Humans és «*prevenir, investigar, avaluar i supervisar les actuacions a l'exterior de les empreses públiques i privades que operen a Catalunya que poden atemptar contra els drets humans o el medi ambient*». I les seves funcions entre altres, d'acord amb el que disposa l'article 4 en l'àmbit dels drets humans internacionalment reconeguts (art. 2.3), són, de forma resumida, prevenir i avaluar les vulneracions dels drets humans i els danys al medi ambient [...] en l'activitat a l'exterior de les empreses que operen a Catalunya (art. 4 a); investigar [...] les queixes presentades per possibles vulneracions de drets humans i danys al medi ambient en les actuacions a l'exterior de les empreses que operen a Catalunya (art. 4 b) i sancionar les empreses que no responen, o ho fan d'una manera insuficient o inadequada, als requeriments fets pel Centre Català d'Empresa i Drets Humans en el marc de les seves competències d'investigació (art. 4.c).

La qüestió que ens plantegem és: disposa la Generalitat de Catalunya de competències materials reconegudes a l'Estatut d'autonomia en l'àmbit dels drets humans, o altres àmbits materials, que fonamentin i emparin l'aprovació d'una llei que crea una entitat de dret públic que té com a funcions avaluar i investigar les actuacions a l'exterior d'empreses que operen a Catalunya per possibles vulneracions dels drets humans i sancionar a aquestes empreses en el marc d'aquestes investigacions?

Al entendre dels diputats i de les diputades que formulen la present sol·licitud de dictamen, la Generalitat de Catalunya manca de títols competencials que empari qualsevol investigació i/o sanció a persones jurídiques, públiques o privades, que operin a Catalunya per possibles vulneracions de drets humans.

Certament, els drets humans reconeguts al dret internacional dels drets humans, tant convencional com consuetudinari, el dret internacional humanitari i altres fonts del dret internacional subscrits per Espanya formen part de l'ordenament jurídic espanyol i català però no emparen les funcions que la proposició de llei atribueix al Centre Català d'Empresa i Drets Humans, i l'Estatut d'autonomia de 2006 és clar a aquest respecte.

L'article 4.1 de l'Estatut (EAC) contempla que és un dret i un principi rector dels poders públics de Catalunya «*promoure el ple exercici de les llibertats i els drets que reconeixen aquest Estatut, la Constitució, la Unió Europea, la Declaració universal de drets humans, el Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i els altres tractats i convenis internacionals subscrits per Espanya que reconeixen i garanteixen els drets i les llibertats fonamentals*». Drets dels que són titulars els ciutadans de Catalunya (art. 15.1 EAC) i vinculen a tots els poders públics de Catalunya, al exigir el propi EAC que «*les disposicions que dictin els poders públics de Catalunya han de respectar aquests drets i s'han d'interpretar i aplicar en el sentit més favorable per a llur plena efectivitat*» (art. 37.1 EAC).

Aquestes disposicions deixen de forma clara i evident quin és el paper que ha de tenir la Generalitat de Catalunya, inclòs el Govern de la Generalitat i les entitats de dret públic que en depenen, en relació als drets humans reconeguts internacional.

La funció de la Generalitat no pot ser altra que la promoció d'aquests drets, el seu reconeixement i garantir que les disposicions dictades a l'empara de les competències fixades al propi Estatut els respecten i permeten la seva plena efectivitat. Dit en altres termes, l'Estatut d'autonomia no contempla que correspongui a la Generalitat avaluar les vulneracions dels drets humans en l'activitat a l'exterior de les empreses que operen a Catalunya, investigar aquestes possibles vulneracions de drets humans i sancionar a empreses quines funcions són atribuïdes per la proposició de llei a una nova entitat de dret públic que s'adscriurà al departament competent en matèria d'empresa.

Ni tan sols una interpretació extensiva de les competències materials recollides a l'Estatut pot emparar que una entitat de dret públic de Catalunya tingui atribuïdes aquestes funcions per una llei aprovada pel Parlament de Catalunya. L'article 37.4 de l'Estatut no deixa marge a cap tipus d'interpretació en aquest sentit quan estableix que *«Els drets i els principis d'aquest títol no comporten una alteració del règim de distribució de competències ni la creació de títols competencials nous o la modificació dels que ja existeixen.»*

Com tampoc pot correspondre a una entitat de dret públic creada per una llei del Parlament, ni tan sols correspon a les institucions que conformen la Generalitat de Catalunya investigar d'una manera exhaustiva els fets consignats en queixes presentades per possibles vulneracions dels drets humans en les actuacions a l'exterior de les empreses que operen a Catalunya i sancionar en el marc d'aquestes investigació.

La tutela dels drets reconeguts pel propi Estatut, entre els que es trobem inclosos els drets humans reconeguts a la legislació internacional, correspon al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, d'acord amb els procediments que estableixen les lleis (art. 38.2 EAC), i no al Govern de la Generalitat o al seu sector públic institucional. En sentit similar es pronuncia l'article 53.2 CE, motiu pel que no és admissible, d'acord amb el propi EAC i la CE, que un ens del Govern de la Generalitat tingui atribuïdes les funcions d'investigar actuacions a l'exterior de les empreses que operen a Catalunya per possibles vulneracions de drets humans.

Aquesta interpretació queda reforçada per les funcions que el propi Estatut atribueix al Síndic de Greuges. D'acord amb el que estableix l'article 78.1 EAC *«El Síndic de Greuges [...] supervisa l'activitat de l'Administració de la Generalitat, la dels organismes públics o privats vinculats o que en depenen, la de les empreses privades que gestionen serveis públics o acompleixen activitats d'interès general o universal o activitats equivalents de manera concertada o indirecta i la de les altres persones amb un vincle contractual amb l'Administració de la Generalitat i amb les entitats públiques que en depenen. També supervisa l'activitat de l'Administració local de Catalunya i la dels organismes públics o privats vinculats o que en depenen.»*

La institució de la Generalitat de Catalunya que té com a funció estatutària protegir i defensar els drets i les llibertats que reconeixen la Constitució i l'Estatut només pot supervisar l'actuació de les administracions públiques, així com de les empreses públiques i privades, però no investigar ni, molt menys, sancionar en el marc de la supervisió.

Per tot això, la finalitat del Centre Català d'Empresa i Drets Humans i l'àmbit d'actuació en matèria de drets humans (arts. 2.2 i 2.3 a), respectivament), així com les funcions assenyalades als articles 4.a), 4.b) i 4.c) de la proposició de llei són contràries a l'Estatut per no trobar empara en les competències de la Generalitat per dictar aquestes disposicions (Títol IV) i excedir les funcions de promoció i respecte que sobre els drets humans tenen atribuïts els poders públics de Catalunya (arts. 4.1 i 15.1 EAC).

Segon. La finalitat i les funcions del nou organisme de dret públic creat per la proposició de llei envaeix les competències exclusives de l'Estat (arts. 149.1.6a i 149.1.13a CE)

La proposició de llei que sotmetem a dictamen del Consell de Garanties Estatutàries porta com a causa la Directiva (UE) 2025/764 del Parlament Europeu i del Consell, per la qual es modifiquen les directives (UE) 2022/2464 i (UE) 2024/1760, sobre la diligència deguda de les empreses en matèria de sostenibilitat. Aquesta directiva estableix, entre altres, les obligacions que incumbeixen les empreses amb relació als efectes adversos, reals o possibles, per als drets humans i el medi ambient de llurs operacions, de les operacions de llurs filies i de les operacions dutes a terme per llurs socis comercials en les cadenes d'activitat d'aquestes empreses.

La directiva europea, que preveu al seu article 24 la designació a cada Estat membre una o diverses autoritats de control de caràcter públic i independents de les empreses incloses dins l'àmbit d'aplicació de la Directiva o d'altres interessos del mercat i estar lliures de conflictes d'interessos i de tota influència externa, sigui directa o indirecta, ha d'estar transposada al dret intern, com a molt tard, el 26 de juliol de 2026.

Davant aquesta regulació comunitària, els grups parlamentaris promotors de la proposició de llei presenten aquesta iniciativa legislativa *«com a instrument complementari a altres iniciatives que puguin arribar a ésser aplicables, com ara la Directiva sobre la diligència deguda de les empreses en matèria de sostenibilitat un cop se n'adopti la transposició a l'ordenament jurídic»*, tal i com reconeix la pròpia exposició de motius de la proposició. I esdevé el nou Centre Català d'Empresa i Drets Humans, que es crea a través de la pròpia proposició de llei, com a un ens públic dotant-lo de les funcions que la Directiva 2024/1760 reserva a les autoritats que siguin designades pels Estats membres de la Unió Europea.

No és qüestió menor, i per evident que sigui no cal deixar-ho a banda, que en el moment de presentar la present petició de dictamen, el Regne d'Espanya no ha transposat la Directiva (UE) 2024/1760. Així, Espanya encara no ha definit quina o quines són, en virtut de la normativa comunitària, les autoritats de control, quin és el règim de competències entre les autoritats, en el eventual cas d'existir més d'una autoritat. Aquesta manca de transposició per part del Regne d'Espanya, però no dona marge d'actuació al Parlament de Catalunya per a aprovar una proposició de llei a través de la qual es crea a Catalunya una autoritat pública dotada dels poders i les funcions que la Directiva (UE) 2024/1760 reserva a les autoritats designades pels Estats membres, ja que fent-ho vulnera les competències exclusives de l'Estat en matèria de legislació mercantil (art.149.1.6a CE) i de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica (art.149.1.13a CE).

En relació a aquesta qüestió, és especialment important tenir present el que estableix l'Estatut d'autonomia en relació al desenvolupament i l'aplicació del dret de la Unió Europea a Catalunya, així com la jurisprudència del Tribunal Constitucional.

Per una banda, l'article 189.1 EAC assenyala, clarament que **«La Generalitat aplica i executa el dret de la Unió Europea en l'àmbit de les seves competències»** i continua establint que **«L'existència d'una regulació europea no modifica la distribució interna de competències que estableixen la Constitució i aquest Estatut.»**

Per una altra, aquesta regulació estatutària troba total empara a la jurisprudència constitucional. Quan les disposicions dels Tractats o de la resta de normes comunitàries reconeixen poders als Estats membres o els imposa obligacions en ordre a l'aplicació del Dret comunitari, la determinació dels òrgans o entitats concretes als que correspon l'exercici d'aquests poders i l'execució de les obligacions depenen únicament del sistema constitucional de cada Estat membre (STC 80/1993). D'aquesta forma, el Tribunal Constitucional ha declarat, de forma reiterada (SSTC 252/1988, 64/1991, 76/1991, 115/1991 y 236/1991) que,

«[L]a traslación de la normativa comunitaria derivada al Derecho interno ha de seguir necesariamente los criterios constitucionales y estatutarios de reparto de competencias entre el Estado y las Comunidades Autónomas, criterios que [...] no resultan alterados ni por el ingreso de España en la CEE ni por la promulgación de normas comunitarias», donat que «[L]a cesión del ejercicio de competencias en favor de organismos comunitarios no implica que las autoridades nacionales dejen de estar sometidas, en cuanto poderes públicos, a la Constitución y al resto del ordenamiento jurídico, como establece el artículo 9.1 de la Norma fundamental» (STC 79/1992).

Així per tant, l'execució del Dret comunitari correspon a qui materialment ostenti la competència, segons les regles del Dret intern, donat que *«[n]o existe una competencia específica para la ejecución del Derecho comunitario»* (STC 236/1991).

Per tant, la qüestió és determinar sí, com sostenim els diputats i les diputades sotasignats, la creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans, una entitat de dret públic amb la finalitat de prevenir, investigar, avaluar, supervisar i sancionar a empreses, públiques i privades, que operen a Catalunya per actuacions a l'exterior que poden atemptar contra els drets humans o el medi ambient, vulnera la competència exclusiva de l'Estat en matèria de legislació mercantil (art.149.1.6a CE) i, de la mateixa forma, la competència exclusiva de l'Estat de bases y coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica (Art.149.1.13a CE).

Quan una llei autonòmica crea una entitat de dret públic (en aquest cas, el Centre Català d'Empresa i Drets Humans) amb funcions concretes per prevenir, investigar, avaluar, supervisar i sancionar a empreses que operen a Catalunya, bé siguin públiques o privades, per les actuacions a l'exterior que poden atemptar contra els drets humans o el medi, el que s'està fent a través d'aquesta legislació és regular l'activitat de l'empresari, i per tant, està afectant al dret mercantil regulant l'activitat de les persones jurídiques que operen a Catalunya de forma diferent a l'actuació fora de l'àmbit territorial de la nostra comunitat autònoma.

La proposició de llei que es pretén aprovar en el Parlament de Catalunya imposa un condicions a l'exercici de l'activitat de l'empresari que no s'imposen a la resta d'Espanya i això fa que quedin afectats els principis bàsics de l'ordre econòmic d'aplicació unitària i general a tot l'Estat.

L'afectació de les condicions d'exercici de l'activitat de l'empresari i la consegüent obstaculització a la unitat de mercat que se'n pot derivar amb l'aprovació i entrada en vigor de la proposició de llei que no té naturalesa mercantil, ha estat reconeguda pel Tribunal Constitucional al considerar que afectar,

«[a] las condiciones básicas de ejercicio de su actividad colocándolo en una situación sustancialmente distinta de aquella en que se encontraría si la llevara a cabo, en cualquier otra parte de España» (FJ 2) *«invade también, por razones conexas, el terreno de la legislación mercantil y, por ende, el ámbito reservado al Estado por el art. 149.1.6 de la Constitución»* (FJ 3) [STC 37/1981].

Així mateix, hem de considerar que la creació per part de Catalunya del Centre Català d'Empresa i Drets Humans i convertir-lo en una autoritat en els termes de la Directiva (UE) 2024/1760 vulnera les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica (art.149.1.13a CE), un títol competència exclusiu de l'Estat de caràcter horitzontal.

Com ha reconegut el propi CGE, no som desconixedors que l'aplicació d'aquest títol competencial per part de l'Estat ha estat sovint una *«[u]na notòria vis expansiva fins al punt d'atribuir-li la possibilitat d'aprovar normes de naturalesa econòmica que s'han projectat sobre els més diversos sectors en els quals, en principi, les comunitats autònomes han assumit competències.»* (DCGE 2/2011). Davant aquesta realitat, la jurisprudència constitucional primera ja va declarar que,

«[E]l art. 149.1.13ª de la Constitución no puede ser aplicable en este caso, pues ni debe ser interpretado de forma tal que vacíe toda competencia comunitaria do-

tada de una cierta dimensión económica –lo que equivaldría a vaciar casi todo el bloque de competencias asumidas por las Comunidades– [...]» (STC 125/1984, de 20 de desembre, FJ 1).

Així, per determinar si les funcions que la proposició atribueix al nou Centre Català d'Empresa i Drets Humans afecten a aquest títol competencial exclusiu de l'Estat, cal determinar si la norma o acte es projecta sobre un sector de l'activitat que sigui important o rellevant per al desenvolupament de l'activitat econòmica en general.

En efecte, el Tribunal Constitucional ha introduït la regla o test de la incidència directa i significativa sobre l'activitat econòmica general com a criteri per determinar la legitimitat constitucional de l'aplicació del títol de l'article 149.1.13 CE. Per totes la STC 77/2004, FJ 4, quan contempla que,

«[N]o obstante la jurisprudencia también ha precisado (SSTC 125/1984, de 20 de diciembre; 76/1991, de 11 de abril) que dicha competencia estatal no puede extenderse hasta incluir cualquier acción de naturaleza económica si no posee una incidencia directa y significativa sobre la actividad económica general (SSTC 186/1988, de 17 de octubre; 133/1997, de 16 de julio), pues, en otro caso, se vaciaría de contenido una materia y un título competencial más específico (SSTC 112/1995, de 6 de julio; 21/1999, de 25 de febrero, FJ 5; 95/2002, de 25 de abril, FJ 7).»

L'entitat de dret públic creada a través d'una llei del Parlament amb les funcions previstes a la proposició de llei té un evident impacte i una incidència directa sobre l'activitat econòmica no només de Catalunya, sinó també general. El Centre Català d'Empresa i Drets Humans podrà prevenir, investigar, avaluar, supervisar i sancionar a empreses que operen a Catalunya, no només a les que tenen domicili social a l'àmbit de Catalunya, si no a qualsevol empresa que tingui activitat a Catalunya, per tant, la seva afectació és general i no només una afectació regional o limitada al territori de Catalunya.

Un argument que es veu reforçat pel fet que podran ser objecte d'investigació de les actuacions de les empreses que tenint presència a Catalunya s'hagin realitzat a l'exterior, és a dir, qualsevol activitat duta a terme directament o indirectament en tercer països, d'acord amb el que preveu l'articulat de la proposició de llei.

Així per tant, davant la manca de transposició de la Directiva (UE) 2024/1760 per part d'Espanya, no pot ser objecte de transposició al dret català aquestes disposicions comunitàries ja que fent-ho, i creant en virtut d'aquesta proposició el Centre Català d'Empresa i Drets Humans, i dotant-lo de les funcions que se li atribueixen, s'està portant a terme una invasió competencial de l'Estat. Dit en altres termes, els articles arts. 2.2 i 2.3 a), 4.a), 4.b) i 4.c) de la proposició de llei no només són contràries a l'Estatut sinó que també ho són als articles 149.1.6a i 149.1.13a CE.

Tercer. La funció d'investigació i la funció sancionadora prevista recollides als articles 4 b), 4 c), 17.3, 17.4, 18.1 i 20.1 de la proposició de llei són contràries als article 14.1 i 115.1 EAC i a l'article 25.1 CE

El dictamen de la Proposició de llei de creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans aprovat per la CUEAE del Parlament de Catalunya incorpora la capacitat sancionadora i un règim sancionador previst, entre altres, als articles 4 b), 4 c), 17.3, 17.4, 18.1 i 20.1 que no s'ajusta ni a l'Estatut d'autonomia ni a la Constitució, d'acord amb la jurisprudència constitucional consolidada en aquesta matèria.

No posarem en dubte la capacitat de les comunitats autònomes de poder adoptar normes sancionadores. El que aquí posem en dubte és la capacitat d'investigació i sanció del que disposa el Centre Català d'Empresa i Drets Humans d'acord amb el text articulat de la proposició de llei, així com, per connexió, tot el règim sancionador que s'hi desenvolupa a la proposició de llei.

Efectivament, les comunitats autònomes poden adoptar normes sancionadores a tenor de l'article 25.1 CE que dona la necessària cobertura constitucional a la potes-

tat sancionadora de l'administració. Però aquesta potestat sancionadora, conforme a la jurisprudència constitucional (per totes STC 148/2011), no constitueix un títol competencial autònom. D'aquesta forma, com també està recollir a la doctrina del TC «*[L]a potestad sancionadora va ligada a la competencia sustantiva de que se trate*» (SSTC 8/2012; 34/2013 y 32/2016) i, en conseqüència, com es recorden a sentències més recents «*[L]as comunidades autónomas puedan adoptar normas administrativas sancionadoras cuando tengan competencia sustantiva sobre la materia de que se trate*» (SSTC 86/2017 i 57/2022).

Als anteriors fonaments de dret d'aquesta petició de dictamen, els diputats i les diputades sotasignats hem posat en dubte la competència de la Generalitat per adoptar la present proposició de llei. Hem acreditat que Catalunya manca de títol competencial material per adoptar la proposició de llei que sotmetem a criteri del CGE motiu pel que, a la llum de la jurisprudència del Tribunal Constitucional abans assenyalada, la funció sancionadora i el règim sancionador que incorpora la iniciativa legislativa és contrari a l'article 25.1 CE per mancar la competència substantiva sobre la que regular la potestat sancionadora.

Però hi ha més. Entenem que juntament amb aquesta incapacitat per regular una potestat sancionador sobre una matèria sobre la que hi manca competència material, la funció d'investigació i sancionadora, tal i com queda recollida a la proposició de llei, pateix d'important problemes d'antiestutarietat i inconstitucionalitat

En primer lloc, la vulneració de l'article 14 i 115 EAC. La projecció de l'actuació de l'administració queda circumscrita al territori sobre el que exerceix el poder. Això queda clar quan l'article 14.1 EAC estableix que «*Les normes i les disposicions de la Generalitat i el dret civil de Catalunya tenen eficàcia territorial*» i quan l'article 115.1 EAC contempla que «*L'àmbit material de les competències de la Generalitat està referit al territori de Catalunya, excepte en els supòsits a què fan referència expressament aquest Estatut i altres disposicions legals que estableixen l'eficàcia jurídica extraterritorial de les disposicions i els actes de la Generalitat.*»

Aquestes disposicions de l'EAC converteix, a totes llums, en contraris a l'Estatut els articles 4 b) i 4 c) de la proposició de llei que contempla que una entitat de dret públic, adscrita al Govern de la Generalitat, pugui desenvolupar competències d'investigació, i sancionar d'acord amb la investigació, sobre fets consignats en queixes presentades per possibles vulneracions de drets humans i danys al medi ambient en les actuacions a l'exterior de les empreses que operen a Catalunya, entenen com a actuacions a l'exterior, les desenvolupades per les empreses i les seves filials a tercer països.

Així per tant, la llei que es pretén aprovar en el Parlament no pot tenir eficàcia ni vinculació més enllà del territori de Catalunya i no existeix cap disposició legal que estableixi l'eficàcia jurídica extraterritorial d'aquesta llei.

En segon lloc, el règim sancionador recollit als articles 17.3, 17.4, 18.1 i 20.1 de la proposició de llei no s'acomoden a les garanties constitucionals del dret administratiu sancionador (art. 25.1 CE) i introdueixin divergències irraonables i desproporcionades al fi perseguit respecte del règim aplicable a altres parts del territori de l'Estat (STC 87/1985, FJ 8).

Un dels principis del règim administratiu sancionador, és el principi de legalitat penal (art. 25.1 CE), que incorpora la regla *nullum crimen nulla poena sine lege*, i s'articula a través d'una doble garantia: material i formal.

Aquí ens centrem en la perspectiva material. La garantia material es tradueix en l'exigència de la predeterminació normativa o, el que és el mateix, en el principi de tipicitat o taxativitat, que implica que la llei ha de descriure el supòsit de fet delimitat de forma estricta (*lex certa*), és a dir, ha de predeterminar les conductes il·lícites i les sancions que els són aplicables amb un grau de certesa suficient (STC 145/2013, d'11 de juliol, FJ 4, entre moltes d'altres).

Aquesta exigència de claredat i precisió, que, d'acord amb aquesta mateixa jurisprudència, opera amb més rigor en les sancions penals que en les administratives, s'erigeix, doncs, en un aspecte fonamental del principi de legalitat i significa que constitucionalment no es poden admetre formulacions tan obertes per la seva amplitud, vaguetat o indefinició que la seva efectivitat acabi depenent d'una decisió pràcticament lliure i arbitrària de l'aplicador de la norma.

El règim de sancions previst a l'article 17 de la proposició, així com l'article relatiu a la responsabilitat (art. 18) no fixen de forma correcta l'àmbit objectiu i l'àmbit subjectiu d'aplicació de la norma per la qual cosa no es poden definir correctament les infraccions, que han de ser sempre molt con cretes i precises atenent els principis de legalitat i seguretat jurídiques, així com també es produeix una defectuosa tipificació del fet infractor.

En conclusió, el redactat del règim sancionador previst a la proposició de llei no s'ajusta a les normes constitucionals que han de respectar la potestat sancionadora de l'administració, motiu pel qual els articles de la proposició de llei abans assenyalats són contraris a la Constitució i a l'Estat.

Palau del Parlament, 17 de març de 2026

Alejandro Fernández Álvarez, president; Juan Fernández Benítez, portaveu; Lorena Roldán Suárez, Manuel Reyes López, portaveus adjunts; Montserrat Berenguer Messeguer, Míriam Casanova Domènech, Cristian Escribano Ramírez, Àngels Esteller Ruedas, Pau Ferran Navarro, Eva García Rodríguez, Pere Lluís Huguet Tous, Hugo Manchón García, M. Belén Pajares Ribas, Jaume Veray Cama, Alberto Villagrasa Gil, diputats, GP PPC

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

PRESENTACIÓ: GP JUNTS

Reg. 82606

A la Mesa del Parlament

Els diputats sotasignats, integrants, d'acord amb el que estableixen els articles 16.1.b i 23.b de la Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, demanen dictamen del Consell de Garanties Estatutàries sobre l'adequació a l'Estatut i a la Constitució de la Proposició de llei de creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans (tram. 202-00038/15), per la vulneració del principi de seguretat jurídica consagrat a l'article 9.3 de la Constitució Espanyola i en correspondència l'article 4.1 d'Estatut d'Autonomia de Catalunya sobre els Drets i Principis Rectors aplicables a la legislació a Catalunya, en el conjunt de la proposició de llei i d'una manera especial dels preceptes següents:

Primer. Vulneració del principi de Seguretat Jurídica consagrat a l'article 9.3 de la Constitució Espanyola

A) Per l'ús de conceptes jurídics indeterminats a l'article 2 sobre els «Principis i finalitat del Centre Català d'Empresa i Drets Humans», a l'article 3 «Definicions» lletra a) sobre el concepte de «Empresa que opera a Catalunya», lletra e) sobre la definició de «Drets Humans» i lletra f) sobre la definició de «vulneració dels drets humans» i «perjudici per a les persones».

B) Pel procediment sancionador establert als articles 17 a 20 de la proposició de llei, que pot generar indefensió als subjectes passius.

C) Per no establir de forma clara l'àmbit real d'exercici de les competències d'intervenció que regula especialment l'article 2 apartat 3, l'article 3 lletra d) i l'article 4 lletra b) de la Proposició de Llei.

D) Perquè contravé una Directiva Europea pendent de transposició, en concret, els articles 1, 2, 3, 4, 13, 17 i indirectament la resta de preceptes.

Segon. Manca de proporcionalitat del règim sancionador als articles 17 a 20 de la proposició de llei.

Antecedents

Els grups parlamentaris Socialistes - Units per Avançar, Junts, Esquerra Republicana de Catalunya, Comuns i Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra van registrar conjuntament el 4 de març de 2025 la Proposició de llei de creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans, publicada al *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* el 17 de març de 2025 (tramitació 202-00038/15)

Aquesta iniciativa respon a les demandes d'entitats vinculades a la defensa dels drets humans i la cooperació al desenvolupament i té antecedents en iniciatives de legislatures anteriors dels mateixos grups parlamentaris.

L'objectiu de la iniciativa legislativa és crear un organisme públic de la Generalitat que promogui el respecte dels drets humans en l'activitat empresarial, tant dins del territori com en relació amb activitats empresarials desenvolupades a l'exterior.

La proposta s'inspira en els Principis Rectors sobre Empreses i Drets Humans de Nacions Unides (2011) i en el desenvolupament normatiu europeu en aquesta matèria.

En l'àmbit de la Unió Europea cal tenir en compte la Directiva (UE) 2024/1760 sobre diligència deguda de les empreses, que haurà de ser transposada pels estats membres abans del 26 de juliol de 2026.

La iniciativa va prosperar el debat a la totalitat al rebutjar-se les esmenes a la totalitat del Partit Popular i de VOX.

Durant la tramitació parlamentària s'han produït audiències i aportacions tant d'entitats socials com d'organitzacions empresarials.

En data 10 de març de 2026 es publicava l'informe de la ponència i en data 12 de març el dictamen publicat el mateix dia al butlletí que sotmetem a la consideració d'aquest Consell.

Fonaments jurídics

Primer. Vulneració del principi de Seguretat Jurídica consagrat a l'article 9.3 de la Constitució Espanyola

La Proposició de llei de creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans vulnera el principi de Seguretat Jurídica en la seva integritat ja que:

- a) conté una regulació fonamentada en conceptes jurídics indeterminats,
- b) consagra un procediment sancionador defectuosament establert que pot generar indefensió
- c) no estableix de forma clara l'àmbit real d'exercici de les competències d'intervenció que regula
- d) contravé una Directiva Europea pendent de transposició.

L'Article 9.3. de la Constitució Espanyola, disposa:

«3. La Constitució garanteix el principi de legalitat, la jerarquia normativa, la publicitat de les normes, la irretroactivitat de les disposicions sancionadores no favorables o restrictives de drets individuals, la seguretat jurídica, la responsabilitat i la interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics.»

Com estima el Tribunal Constitucional *«lo fundamental que hay que proteger es la confianza, ya que el no hacerlo es atacar a la buena fe que, ciertamente, se basa en una coherencia de comportamiento en las relaciones humanas y negociales»* (STC 27/1981) i és que **'Los principios de seguridad jurídica, buena fe, protección de la confianza legítima y la doctrina de los actos propios informan cualquier ordenamiento jurídico, ya sea estatal o autonómico, y constituye un componente ele-**

mental de cualquiera de ellos, al que deben someterse en todo momento los poderes públicos'(STS de 15 de gener de 2019, rec. 501/2016).

L'article 9.3 de la Constitució Espanyola, consagra, com a principi que «La Constitució garanteix el principi de legalitat, la jerarquia normativa, la publicitat de les normes, la irretroactivitat de les disposicions sancionadores no favorables o restrictives de drets individuals, **la seguretat jurídica, la responsabilitat i la interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics.**»

Representa aquest principi, **la certesa que es coneix o pot conèixer el previst com a prohibit, manat i permès pel poder públic respecte als seus ciutadans.** Significa, com ha manifestat el Consell d'Estat en la seva Memòria de l'any 1992, que tots, tant els poders públics com els ciutadans sàpiguen a què atènyer-se, la qual cosa suposa d'una banda un coneixement cert de les lleis vigents i, de l'altra, la confiança en l'estabilitat de les normes i de les situacions que s'hi defineixen.

Certesa i estabilitat, que han de coexistir en un estat de Dret i que es configuren com a pilars de la garantia de protecció dels ciutadans davant l'Administració i el Govern i el propi poder legislatiu.

El principi de seguretat jurídica és la base per al desenvolupament de qualsevol nació. Un ordenament jurídic incapaç d'atribuir seguretat jurídica impedeix el desenvolupament d'activitats per part dels ciutadans. La idea de seguretat jurídica no està només en la protecció de l'individu en relació amb els actes de l'Estat, sinó que es configura, sobretot, com un postulat de relació convenient entre la societat i l'Estat.

La seguretat jurídica pretén la protecció de l'individu ciutadà quant a les seves perspectives, és a dir, un ordenament jurídic que reflecteixi i sigui interpretat d'acord amb les normes vigents i de forma raonable, de manera adequada a les seves finalitats i a l'interès de la col·lectivitat. **L'ordenament ha de coordinar les interaccions humanes i les conseqüències jurídiques de la regulació de les conductes han de proporcionar seguretat als ciutadans, propiciant la planificació d'accions futures, de manera que les conseqüències d'aquestes accions siguin previsibles.** S'ha de donar al ciutadà l'oportunitat de preveure les conseqüències de la seva conducta, confiant en la concreció del Dret al qual està sotmès i que no serà víctima d'actuacions arbitràries.

S'ha d'entendre, per tant, el principi de seguretat jurídica, com «*l'expectativa raonablement fundada del ciutadà en quina ha de ser l'actuació del poder en l'aplicació del Dret*» (STC 36/1991, FJ 5).

I va ser la sentència del Tribunal Constitucional del 7 d'abril de 2005 la que va resumir la doctrina en matèria de seguretat jurídica per afirmar que aquest principi **s'ha de veure com la certesa sobre l'ordenament jurídic aplicable i els interessos jurídicament tutelats, procurant la claredat i no la confusió normativa. És més, que s'ha de veure com l'expectativa raonablement fundada del ciutadà sobre quina ha de ser l'actuació del poder en l'aplicació del Dret.**

«*La seguridad jurídica entendida como la certeza sobre el ordenamiento jurídico aplicable y los intereses jurídicamente tutelados (STC 15/1986, de 31 de enero, FJ 1), como la expectativa razonablemente fundada del ciudadano en cuál ha de ser la actuación del poder en la aplicación del Derecho (STC 36/1991, de 14 de febrero, FJ 5), como la claridad del legislador y no la confusión normativa (STC 46/1990, de 15 de marzo, FJ 4)*» (STC 104/2000, de 13 de abril, FJ 7 [...])»

O la més recent Sentència del Tribunal Constitucional 42/2022, de 21 de març, que de forma profusa i extensa exposa i explica:

«B) Seguridad jurídica y confianza legítima

La demanda invoca el principio de seguridad jurídica (art. 9.3 CE), en su dimensión de la confianza legítima. Como es conocido, la alegación sobre una vulneración de lo dispuesto en el art. 9.3 CE no se encuentra protegida por el recurso de amparo (STC 144/1987, de 23 de septiembre, FJ 2). No obstante, este tribunal ha tenido

la ocasión de pronunciarse en reiteradas ocasiones sobre este principio. Así, puede citarse la STC 181/2016, de 20 de octubre, FJ 4, sobre la ausencia de un derecho o garantía a la inmutabilidad del ordenamiento jurídico, que proteja frente a los cambios normativos; o la STC 51/2018, de 10 de mayo, FJ 5, sobre las limitaciones impuestas a la acción del legislador, en una doctrina que, inicialmente elaborada para las normas tributarias (a partir de la STC 126/1987, de 16 de julio), con posterioridad ha sido aplicada a cualquier ámbito normativo, lo que requiere una valoración casuística (ver, en esta línea, SSTC 182/1997, de 28 de octubre; 270/2015, de 17 de noviembre, o la ya citada STC 181/2016, de 20 de octubre).

Fuera del ámbito de las modificaciones normativas, este tribunal se ha pronunciado en diversas resoluciones. Así, en la STC 6/2019, de 17 de enero, FJ 6 d), se hacía referencia a otras vertientes de este principio. A tal efecto, se puede citar la que «deriva, [...] en el terreno jurisdiccional, de las actuaciones precedentes de un órgano de justicia en el mismo proceso o en otros similares, susceptibles de configurar un criterio previsible de proceder, el cual sin embargo deja de seguirse sin razón que lo justifique y con menoscabo de la posición de una de las partes, lo que también hemos reputado como una quiebra de aquel principio, con vulneración de un derecho fundamental (entre otras, SSTC 58/2000, de 28 de febrero, FJ 4; 135/2008, de 27 de octubre, FJ 4, y 13/2017, de 30 de enero, FJ 2)». O la que se refiere a una «aplicación razonable de las normas jurídicas procesales otorgantes de derechos, obligaciones y cargas a las partes, cuya inobservancia determina la lesión del derecho a la tutela judicial efectiva (art. 24.1 CE), puesto que entonces ‘sufre la confianza legítima generada por los términos en que fue conformada la realidad jurídica en el proceso’ [...]». Del mismo modo, en la STC 179/2015, de 7 de septiembre, FJ 2, como reiteración de lo expuesto en otras anteriores (SSTC 75/2015, 76/2015 o 78/2015) se resaltaba que la evolución de la jurisprudencia no es en sí contraria a este principio. Finalmente, en la STC 70/2018, de 21 de junio, FJ 10, se abordaba la aplicación del principio de confianza legítima en el supuesto concreto del silencio positivo en materia de autorizaciones administrativas.

Un recorrido por la doctrina expuesta permite llegar a la conclusión de que el principio de seguridad jurídica, se ha centrado fundamentalmente en el ámbito de los cambios normativos (singularmente, en la aplicación retroactiva de las normas tributarias o en las que afectan a las actividades económicas sujetas a intervención administrativa) y jurisprudenciales.

Conforme a lo expuesto en la STC 14/2021, de 28 de enero, FJ 2, con cita de las SSTC 136/2011, de 13 de septiembre, FJ 9; 234/2012, de 13 de diciembre, FJ 8, y 81/2020, de 15 de julio, FJ 14 b); la seguridad jurídica ha de entenderse como la «certeza sobre el ordenamiento jurídico aplicable y los intereses jurídicamente tutelados» (STC 156/1986, de 31 de enero, FJ 1), procurando «la claridad y no la confusión normativa» (STC 46/1990, de 15 de marzo, FJ 4), así como «la expectativa razonablemente fundada del ciudadano en cuál ha de ser la actuación del poder en la aplicación del Derecho» (STC 36/1991, de 14 de febrero, FJ 5).

En definitiva, «solo si en el ordenamiento jurídico en que se insertan, y teniendo en cuenta las reglas de interpretación admisibles en Derecho, el contenido o las omisiones de un texto normativo produjeran confusión o dudas que generaran en sus destinatarios una incertidumbre razonablemente insuperable acerca de la conducta exigible para su cumplimiento o sobre la previsibilidad de sus efectos, podría concluirse que la norma infringe el principio de seguridad jurídica» (SSTC 96/2002, de 25 de abril, FJ 5; 93/2013, de 23 de abril, FJ 10, y 161/2019, de 12 de diciembre, FJ 4, por todas).

Una vertiente de la seguridad jurídica es el denominado principio de confianza legítima, que cuenta con respaldo normativo expreso en el art. 3.1 e) de la Ley 40/2015, de 1 de octubre, de régimen jurídico del sector público (LRJSP), como principio general de actuación de las administraciones públicas. En sus orígenes fue

una creació jurisprudencial, de la que se encuentran numerosas referencias en la doctrina del Tribunal Supremo (ver, en tal sentido, la sentencia de su Sala Tercera de 30 de octubre de 2012, dictada en el recurso núm. 1657-2020, con reseña de otras muchas anteriores, citada en el informe del Ministerio Fiscal).

Este reconocimiento normativo y jurisprudencial no puede desconocer, sin embargo, su profundo anclaje constitucional, bajo el principio de seguridad jurídica consagrado en el art. 9.3 CE y, en lo que ahora interesa, también en relación con el principio de legalidad sancionadora (art. 25.1 CE), como garantía de previsibilidad de la norma y de su aplicación.

La seguridad jurídica puede entenderse en este ámbito como el conjunto de facultades y obligaciones que deben presidir las relaciones entre la administración y los ciudadanos, y que permite a estos conducirse en su actividad con garantía de certeza sobre los límites y las consecuencias de sus propios actos.

Desde la perspectiva que es propia de este tribunal, el principio de confianza legítima, como expresión o vertiente de los principios más generales de seguridad jurídica y de legalidad sancionadora, habilita al ciudadano para realizar una conducta legítima bajo el amparo de una previa y consolidada actuación de la administración pública, con apariencia de licitud, y le protege frente a cambios relevantes no justificados de los criterios de actuación administrativa que le hayan generado un perjuicio para sus legítimos derechos e intereses que no tenga la obligación de soportar. En consecuencia, los elementos necesarios para poder acogerse al principio de confianza legítima serían los siguientes:

a) Conducta legítima del ciudadano. La confianza legítima no puede ser alegada cuando la conducta ciudadana no encuentra amparo alguno en el ordenamiento jurídico, es decir, cuando se trata de una conducta notoriamente ilegal. No se puede invocar la seguridad jurídica, que es el fundamento del principio de confianza legítima, respecto de conductas que sean antijurídicas.

b) Conducta basada en una previa y consolidada actuación administrativa. El ciudadano ha de desarrollar su conducta sobre la base de hechos externos concluyentes, que revelen de forma inequívoca un determinado criterio de actuación administrativo. No puede tratarse de meras suposiciones o deducciones implícitas de la actividad o inactividad administrativa, ni tampoco de meras opiniones o interpretaciones divergentes del ordenamiento jurídico, que tienen su cauce normal de resolución en la vía jurisdiccional correspondiente.

c) Apariencia de licitud de la actuación administrativa. El ciudadano ha de realizar su conducta con la creencia racional y fundada de que es adecuada a Derecho. El principio de confianza legítima solo protege frente a una actuación administrativa que, precisamente por su apariencia de legitimidad, ha motivado la conducta ciudadana. El ciudadano no debe adecuar su conducta a las actuaciones administrativas manifiestamente ilegales.

d) Quebrantamiento de la confianza depositada en la actuación administrativa. La esencia de este principio se pone de manifiesto ante una modificación relevante de los criterios de actuación consolidados previamente, sin justificación alguna. De esta forma, se defrauda la confianza del ciudadano que, hasta entonces, había guiado su actuación conforme a los parámetros establecidos por la administración. La modificación ha de referirse a elementos relevantes de la actuación administrativa, es decir, que produzcan efectos en la esfera de bienes y derechos del ciudadano, y que no ofrezcan una justificación suficiente basada, por ejemplo, en hechos imprevisibles o causas de fuerza mayor o de prevalencia del interés público.

e) Perjuicio para el ciudadano que no tenga la obligación de soportar. El principio de confianza legítima solo puede tener virtualidad en los casos en que, como consecuencia del cambio de actuación administrativa, se ha producido un perjuicio para el ciudadano, no necesariamente económico o patrimonial. Además, debe tratarse de un perjuicio que el ciudadano no esté obligado a soportar, de forma que las

causas imprevisibles, de fuerza mayor o de prevalencia del interés público podrían justificar un cambio en la actuación administrativa.

f) Protección frente a la actuación administrativa. El principio de confianza legítima protege al ciudadano ante una modificación injustificada de la actuación administrativa, mediante su declaración de nulidad y el consiguiente restablecimiento de sus derechos e intereses. Eso no impide una eventual indemnización de daños y perjuicios, pero no estaría basada en el principio de confianza legítima, sino que habría de ajustarse a los requisitos previstos en la normativa vigente para la protección de otros derechos como el de propiedad (Ley de 16 de diciembre de 1954, sobre expropiación forzosa) o para la declaración de responsabilidad patrimonial de las administraciones públicas (arts. 32 y siguientes LRJSP).

g) El principio de confianza legítima es predicable respecto de la actividad discrecional de la administración, pero no puede entrar en juego cuando se trata de una actividad reglada, porque entonces la conducta administrativa y la del ciudadano solo pueden adecuarse a lo dispuesto en el ordenamiento jurídico, y su eventual incumplimiento dará lugar a las acciones legales correspondientes. El principio de confianza legítima no puede superponerse a lo dispuesto en la propia legalidad, que es la máxima expresión de la seguridad jurídica.

El propi Consell de Garanties Estatutàries en el dictamen 2/2021, de 29 de juliol, sobre la vulneració del principi de seguretat jurídica, disposa que:

*«segons ha reiterat la jurisprudència constitucional i aquest mateix Consell .../ [...] Les lleis aprovades en el marc de les institucions i el procediment legislatiu democràtics compten amb la presumpció de validesa pel que fa a la seva interpretació, de manera que **només podem considerar vulnerat aquest principi quan el contingut o les omissions d'un text normatiu produeixen confusió o dubtes que generen en els seus destinataris una incertesa raonablement insuperable sobre la conducta exigible o sobre la previsibilitat dels seus efectes** (STC 150/1990 de 4 d'octubre FJ8; 96/2002, de 25 d'abril, FJ 5; 212/1996, de 19 de desembre, FJ 15 i 248/2007, de 13 de desembre, FJ 5.../...*

*Ara bé, també hem posat de manifest que no de tota la tècnica legislativa deficient se n'ha d'inferir sempre una infracció constitucional, ja que, per tal que una norma esdevingui invàlida per aquest motiu, atès el caràcter excepcional del judici d'ins constitucionalitat esmentat **'cal que la configuració de la seva regulació impossibiliti que els destinataris, de manera insuperable, coneguin les conseqüències que es puguin derivar de la seva aplicació** [...] essent per regla general la jurisprudència constitucional deferent cap al legislador DCGE 8/2017 FJ 2; fent citació dels DCGE 6/2016 FJ 3 i DCGE 18/2015 de 26 de novembre...».*

En resum, el principi de Seguretat Jurídica i la seva vessant de la confiança legítima, implica que tots els poders públics han de vetllar per a que les seves actuacions generin un marc normatiu i d'actuació que permeti que els ciutadans puguin prendre decisions amb el convenciment i certesa de legalitat i perdurabilitat que les faci possibles i efectives.

El principi de seguretat jurídica protegeix els drets dels ciutadans envers els poders públics i esdevé garant, en essència, de l'Estat de Dret.

En correspondència, l'article 4.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya sobre els Drets i Principis rectors quan estableix que «*Els poders públics de Catalunya han de promoure el ple exercici de les llibertats i els drets que reconeixen aquest Estatut, la Constitució, la Unió Europea, la Declaració universal de drets humans, el Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i els altres tractats i convenis internacionals subscrits per Espanya que reconeixen i garanteixen els drets i les llibertats fonamentals.*» Implica que l'actuació dels poders públics catalans queda vinculada al respecte als drets i al marc legal, reforçant el principi de legalitat i seguretat jurídica i la limitació de l'arbitrarietat dels poders públics.

Doncs bé, hi ha diverses propostes normatives que contempla la Proposició de Llei, fruit de la tècnica legislativa deficient, que generen una evident i manifesta situació

d'inseguretat jurídica tant pels ciutadans, com per les administracions que han d'aplicar-les, com pels propis operadors jurídics, vulnerant el principi de seguretat jurídica consagrat a l'article 9.3 de la Constitució Espanyola i dels actes propis.

En efecte, al text normatiu que resulta del dictamen de la Comissió, es constaten quatre qüestions on la regulació afecta de forma manifesta la seguretat jurídica.

A) L'ús de conceptes jurídics indeterminats.

Els articles 2 i 3 de la proposició de Llei contenen definicions necessàries per a l'aplicació de la Llei i algunes d'elles, tenint en compte l'objectiu de la Llei, esdevenen manifestament indeterminades i generadores d'inseguretat jurídica, especialment tenint en compte quines activitats ha de dur a terme el Centre Català, definides a l'article 2.3 que arriben a la de «*prevenir, investigar, avaluar i supervisar les actuacions de les empreses.*»

Article 2 i article 3 lletra a) sobre el concepte de «Empresa que opera a Catalunya»:

«Article 2. Principis i finalitat del Centre Català d'Empresa i Drets Humans

1. El Centre Català d'Empresa i Drets Humans es regeix pels principis de foment dels drets humans i del desenvolupament sostenible en l'àmbit de les actuacions a l'exterior de les **empreses que operen a Catalunya**, a fi que siguin un referent internacional en el respecte dels drets humans, del dret internacional i dels instruments internacionals per al respecte dels drets humans, del dret internacional del treball i de les normes internacionals en matèria de medi ambient, promoció de la pau i desenvolupament humà sostenible.

2. La finalitat del Centre Català d'Empresa i Drets Humans és prevenir, investigar, avaluar i supervisar les actuacions a l'exterior de les **empreses públiques i privades que operen a Catalunya** que poden atemptar contra els drets humans o el medi ambient.

[...]

«Article 3. Definicions

Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per:

a) **Empresa que opera a Catalunya**: qualsevol entitat amb personalitat jurídica pròpia, pública o privada, amb seu social a Catalunya o que en l'acompliment d'un negoci, un ofici o una professió hi té un establiment permanent, un centre d'operacions o una activitat econòmica organitzada o hi comercialitza béns o serveis.

[...]

La definició del concepte «empresa que opera a Catalunya» és excessivament àmplia i indeterminada, vulnera l'article 9.3 de la Constitució Espanyola, pot incloure empreses no domiciliades a Catalunya i crea inseguretat jurídica en la determinació de les obligacions i sancions, vulnerant l'article 25 de la Constitució Espanyola.

La definició és tan poc acurada que genera dubtes manifestos sobre el subjecte passiu al que va destinada la regulació.

Aquesta definició continguda al Projecte pot generar inseguretat jurídica i vulnerar el principi de legalitat sancionadora (arts. 9.3 i 25 CE) en la mesura que serveix de base per determinar els subjectes obligats per la norma i, en conseqüència, potencialment sancionables.

El projecte defineix aquest concepte de manera molt àmplia, incloent-hi: empreses amb seu social a Catalunya, amb un establiment permanent, amb un «centre d'operacions», amb «activitat econòmica organitzada», i empreses que simplement «comercialitzen béns o serveis a Catalunya».

Si parlem d'empreses que «comercialitzen béns o serveis» a Catalunya, s'ha d'entendre que tota empresa mundial que vengui un sol producte a Catalunya de forma puntual i una vegada i online per exemple, esdevé subjecte passiu de la Llei? Què significa comercialitzar béns o serveis? hi ha un mínim? sobre quin suport?

El concepte no delimita clarament l'àmbit d'aplicació i genera incertesa normativa i inseguretat jurídica. Una definició tan àmplia es podria entendre que pot in-

cloure també empreses que no tenen cap implantació estable a Catalunya, empreses per exemple estrangeres que només venen per internet o que operen ocasionalment.

Així, es podria entendre que el concepte no permet determinar amb claredat qui està jurídicament inclòs dins l'àmbit d'aplicació de la norma. I això podria afectar l'art. 25 CE.

L'article 25 apartat 1 de la Constitució estableix que *«1. Ningú pot ser condemnat o sancionat per accions o omissions que en el moment de produir-se no constitueixin delictes, falta o infracció administrativa, segons la legislació vigent en aquell moment.»*

Les infraccions i sancions no només han d'estar descrites amb claredat, sinó que cal delimitar amb precisió els subjectes obligats i les conductes sancionables i la previsibilitat, que obliga que els destinataris de la norma puguin saber qui és el subjecte obligat i quines conductes són sancionables. Si el subjecte obligat no queda delimitat amb claredat, no podem conèixer a quines empreses els és d'aplicació.

Si la llei no fixa criteris clars, serà a posteriori que caldrà delimitar-los. Què significa «operar»? quan s'entén que una activitat econòmica és «organitzada»? és suficient una comercialització «ocasional»?

Es podria considerar doncs, que no s'identifica amb suficient claredat el subjecte obligat i potencialment sancionable, pel fet que es podria considerar que genera inseguretats jurídiques (article 9 apartat 3 de la Constitució) i vulnera el principi de legalitat sancionadora i tipicitat (article 25 apartat 1 de la Constitució). A més, podria comportar aplicacions arbitràries.

El Tribunal Constitucional ha assenyalat que *«la tipicitat de les infraccions [...] ve imposada per l'article 25.1 CE en funció de la seguretat jurídica de la persona. Exigeix a aquest efecte »la predeterminació normativa de les conductes infractores [...] amb la major precisió possible, perquè els ciutadans puguin conèixer per endavant l'àmbit del que han proscriu i preveure, d'aquesta manera, les conseqüències de les seves accions (Sentències 145/2013, de 11 de juliol, i 160/2019, de 12 de desembre).»* (STC 13/2021, de 28 de gener de 2021, F. 4).

En aquest mateix sentit, el TC s'ha referit a la necessitat, derivada de la garantia material inherent al principi de legalitat, que *«la norma punitiva permeti predir amb prou grau de certesa les conductes que constitueixen infracció i el tipus i grau de sanció del qual es pot fer mereixedor qui l'escometi»* (STC 13/2013, de 28).

L'Article 2 i l'article 3 lletra e) sobre la definició de «Drets Humans»

Article 3. Definicions

Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per:

[...]

e) **Drets humans:** els drets que reconeixen el dret internacional dels drets humans, tant convencional com consuetudinari, el dret internacional humanitari i al tres fonts del dret internacional, incloent-hi els instruments relatius al dret internacional del treball, els drets dels pobles indígenes, la protecció ambiental i la lluita contra el canvi climàtic, i també les normes imperatives del dret internacional que protegeixen els valors fonamentals de la comunitat internacional i prevalen sobre qualsevol altra norma o acord.

f) **Vulneració dels drets humans:** el perjudici per a les persones resultant de la violació dels drets humans reconeguts en la normativa vigent, tant d'àmbit espanyol com internacional, a causa de l'activitat a l'exterior de les empreses que operen a Catalunya.

[...]

Es tracta d'una referència absolutament oberta, indefinida i sense referència a textos normatius concrets.

Article 3 lletra f) sobre la definició de «vulneració dels drets humans»

Article 3. Definicions

Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per:

[...]

f) Vulneració dels drets humans: el perjudici per a les persones resultant de la violació dels drets humans reconeguts en la normativa vigent, tant d'àmbit espanyol com internacional, a causa de l'activitat a l'exterior de les empreses que operen a Catalunya.

[...]»

El que es considera «vulneració dels drets humans», igual que en el cas anterior, parla de perjudici per a les persones, sense definir directa o indirectament quina és aquesta conducta.

B) Consagra un procediment sancionador defectuosament establert que pot generar indefensió als subjectes passius.

En primer lloc, i com a resultat de la utilització dels conceptes jurídics indeterminats de forma injustificada, el procediment sancionador pateix una evident inseguretat jurídica, bàsicament derivada de la impossibilitat de concretar el subjecte passiu del procediment i de la conducta objecte de possible sanció.

En segon lloc, hi ha una evident defectuosa construcció del procés sancionador, que vulnera a la seva vegada, el principi de tipicitat que ve a assegurar que la descripció de la conducta sigui prou precisa perquè el ciutadà sàpiga a què atènyer-se, sent una peça clau de l'Estat de Dret

«El principio de tipicidad constituye una concreción del principio de legalidad, en su vertiente material, por ello debemos entender que al igual que aquél, éste se deriva de la propia ce que señala en el apartado 1 de su art. 25 que: «Nadie puede ser condenado o sancionado por acciones u omisiones que en el momento de producirse no constituyan delito, falta o infracción administrativa, según la legislación vigente en aquel momento», concretando así la exigencia de lex scripta, lex previa y lex certa. La CE recoge expresamente como derecho fundamental el principio nullum crimen, nulla poena sine lege, como principio de determinación normativa de las conductas que son sancionables, y a su vez la necesidad de concretar dichas conductas en un tipo, siguiendo la terminología de la doctrina alemana formulada por Ernst Beling en 1964 e incorporada a nuestra terminología jurídica por Jiménez de Asúa. El principio de tipicidad es garantía de la seguridad jurídica a la que tiene derecho el ciudadano, para conocer en todo momento y con certeza, las conductas que constituyen una infracción administrativa, y a la vez, la sanción que llevan aparejada. Todo ello debe ponerse en relación con el hecho de que las sanciones administrativas son actos administrativos restrictivos de derechos, ya que son limitativas de la libertad individual (así lo expresó la STC 42/87, de 9 de abril). Pues bien, este principio, cuya formulación inicial es sencilla, plantea en la práctica una amplia problemática, que se genera principalmente por la necesidad de establecer criterios en cuanto a la concreción que ha de alcanzar la determinación de las conductas en el ordenamiento jurídico a fin de que sean identificables» Miriam Cuervo Profesora Titular de derecho Administrativo. universidad de Oviedo en su artículo para el Instituto Nacional de Administración Pública.

L'article 17 de la proposició de llei que regula el «Règim d'infraccions» conté una relació d'infraccions que no compleix els més mínim rigor i vulnera el principi de tipicitat (per tant també vulnera l'article 25 apartat 1 de la Constitució) i en conseqüència el de seguretat jurídica. Com en el punt 17, apartat 3, lletra b) que estableix com a infracció «respondre de manera insuficient o inadequada als requeriments [...]». Insuficient o inadequada són conceptes jurídics indeterminats inacceptables com a definitoris d'una d'infracció administrativa sancionable.

La mateixa situació es produeix a l'article 17, apartat 4, lletra a) quan defineix com infraccions greus conceptes jurídics indeterminats com són «obstruir o dificultar deliberadament els processos d'investigació [...]»

Es tracta d'expressions molt àmplies que poden generar falta de determinació de la conducta sancionable i un ampli marge d'interpretació per part de l'ens sancionador.

C) No estableix de forma clara l'àmbit real d'exercici de les competències d'intervenció que regula.

La regulació normativa que conté la Proposició de Llei posa de manifest una qüestió clara i manifesta, un dubte que plana tota la llei i el seu objecte: sota quina legislació s'atorguen les competències al Centre Català quan parla d'actuacions extraterritorials. La inseguretat jurídica deriva de la manca de fonament legislatiu que acrediti quin és l'abast legal i territorial de la capacitat del Centre d'actuar fora de Catalunya.

La norma permet investigar activitats empresarials desenvolupades fora de Catalunya d'acord amb l'article 2 apartat 3, l'article 3 lletra d) i l'article 4 lletra b) de la Proposició de Llei.

L'extraterritorialitat de la norma objecte de la sollicitud de dictamen és pallès i evident, com també el fet que no conté cap tipus de mecanisme o instrument de col·laboració amb altres administracions dels països on es produïrien, si és el cas, aquestes activitats empresarials que segons la llei, serien mereixedores d'investigació, avaluació i supervisió pel Centre Català d'Empresa i drets Humans en el supòsit de dur a terme alguna activitat, a l'exterior, que atemptés contra els drets humans o el medi ambient.

Les funcions descrites a la proposició de llei difícilment es podran efectuar amb garanties pels subjectes investigats per falta de capacitat, i en conseqüència pot suposar que la investigació exhaustiva, tal com determina l'article 4 lletra b) de la proposició de llei, dels fets consignats en les queixes presentades per possibles vulneracions dels drets humans en les actuacions a l'exterior de les empreses i es fets detectats d'ofici estigui mancada del rigor requerit a la pròpia norma per manca de capacitat.

D) Contravé una Directiva Europea pendent de transposició.

Finalment, la Proposició de Llei té un altre defecte que vulnera el principi de seguretat jurídica i que consisteix en la contradicció amb una Directiva Europea sobre la matèria, concretament la Directiva 2024/1760 del Parlament Europeu i de Consell del 13 de juny de 2024, el termini de transposició de la qual finalitza el 26 de juliol de 2026.

Moltes de les disposicions de la Proposició de Llei, contravenen el contingut de l'esmentada Directiva. En concret, els articles 1, 2, 3, 4, 13 i 17 i indirectament la resta de preceptes.

El Tribunal de Justícia de la Unió Europea ha fixat jurisprudència relativa a la transitorietat entre l'aprovació d'una Directiva i la seva transposició pel que fa a la capacitat legislativa dels Estats, entre totes, la sentència *Inter-Environnement Wallonie v Région Wallonne* (C-129/96), de 18 de desembre de 1997:

«41 A continuación, procede señalar que, a tenor del párrafo segundo del artículo 191 del Tratado CEE, aplicable cuando se produjeron los hechos del litigio principal, «Las Directivas y Decisiones se notificarán a sus destinatarios y surtirán efecto a partir de tal notificación.» De esta disposición se deduce que una Directiva produce efectos jurídicos para el Estado miembro destinatario desde el momento de su notificación.

42 En el caso de autos, y como es práctica habitual, la propia Directiva 91/156 fija un plazo a cuya expiración deberán haber entrado en vigor en los Estados miembros las disposiciones legales, reglamentarias y administrativas necesarias para dar cumplimiento a lo que en ella se dispone.

43 Habida cuenta de que este plazo tiene por objeto, en particular, proporcionar a los Estados miembros el tiempo necesario para adoptar las medidas de adapta-

ción de su Derecho interno, no puede reprochárseles la no adaptación de su ordenamiento jurídico a la Directiva antes de expirar dicho plazo.

44 También es cierto, sin embargo, que durante el plazo de adaptación del Derecho interno los Estados miembros deben adoptar las medidas necesarias para que, al expirar dicho plazo, se haya alcanzado el resultado prescrito por la Directiva.

45 A este respecto, si bien los Estados miembros no están obligados a adoptar tales medidas antes de expirar el plazo de adaptación del Derecho interno, de la aplicación del párrafo segundo del artículo 5, en relación con el párrafo tercero del artículo 189 del Tratado, así como de la propia Directiva, se deduce que durante dicho plazo deben abstenerse de adoptar disposiciones que puedan comprometer gravemente el resultado prescrito por la Directiva.

En definitiva, el Tribunal estableix que durant el termini de transposició, els estats membres han d'abstenir-se d'adoptar mesures que puguin comprometre greument el resultat que la directiva pretén assolir. Per tant, els Estats poden legislar però han d'abstenir-se a aprovar normativa que contravingui les normes europees pendents de transposar, que jeràrquicament és superior.

Així, constatada la contradicció entre la Proposició de Llei i la Directiva 2024/1760 del Parlament Europeu i de Consell del 13 de juny de 2024, es produeix una vulneració del principi de seguretat jurídica dels ciutadans la seva aprovació.

Aprovar una legislació que haurà de ser modificada al cap d'uns mesos vulnera la seguretat jurídica dels ciutadans que tenen el dret de confiar en l'òrgan legislador pel que fa a les normes a les que han de sotmetre's.

Segon. Manca de proporcionalitat del règim sancionador

El règim sancionador establert, articles 17 al 20 de la Proposició de Llei, vulnera al nostre entendre l'article 9 apartat 3 de la Constitució en tant que es constata una manca de proporcionalitat, especialment en les sancions accessòries com la de la «prohibició de rebre ajuts o subvencions» o la prohibició «de fer contractes amb l'administració de la Generalitat» establertes a l'article 19 apartat 2). Aquestes sancions són especialment greus tenint en compte que la conducta que se sanciona és únicament procedimental com és «respondre en el termini» o «respondre de manera insuficient o inadequada» (article 17, punts 3 i 4 de la proposició de llei)

Hi ha una absoluta discrecionalitat que pot donar peu a l'arbitrarietat. Quan s'apliquen les accessòries? No hi ha cap criteri, només que la infracció hagi estat qualificada de greu. «Pot imposar». Com i quan es decideix i en base a quins criteris?

Per tots aquests motius i fonaments jurídics sotmetem a consideració del Consell de Garanties Estatutàries l'adequació a l'Estatut i a la Constitució de la Proposició de llei de creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans.

Palau del Parlament, 17 de març de 2026

Jeannine Abella i Chica, portaveu adjunta; Albert Batet i Canadell, Jordi Bertran i Luengo, Joaquim Calatayud Casals, Joan Canadell i Bruguera, Toni Castellà i Clavé, Agustí Colomines i Companys, Francesc de Dalmaes i Thió, Ennату Domingo i Soler, Anna Erra i Solà, Mercè Esteve i Pi, Jordi Fàbrega i Sabaté, Anna Feliu i Moragues, Glòria Freixa i Vilardell, Rosa Jové i Montañola, Sònia Martínez i Juli, Laura Martínez Portell, Jordi Munell i Garcia, Anna Navarro i Descals, Irene Negre i Estorach, Noemí Nieto i Fumanal, Montse Ortiz i Martí, Isaac Padrós i Suarez, M. Àngels Planas i Crous, Ignasi Prat i Sarri, Lluís Puig Gordi, Carles Puigdemont i Casamajó, Carme Renedo i Puig, Josep Rull i Andreu, Maite Selva i Huertas, Judith Toronjo i Nofuentes, Ariadna Urroz Segura, diputats; Salvador Vergés i Tejero, portaveu; Josep Rius i Alcaraz, portaveu adjunt; Mònica Sales de la Cruz, presidenta; GP Junts

4.90. Règim interior

4.90.10. Càrrecs i personal

Resolució de cessament i nou nomenament de personal eventual del Parlament de Catalunya

ASSISTENTS DEL GRUP PARLAMENTARI DEL PARTIT POPULAR DE CATALUNYA

Resolució de cessament i nou nomenament de Maria Elisa de Mata Arnaldo com a personal eventual del Parlament de Catalunya

El 2 de setembre de 2024, Maria Elisa de Mata Arnaldo va ser nomenada assistent de tipus 2 del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, com a personal eventual.

El portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya ha presentat una proposta perquè es nomeni Maria Elisa de Mata Arnaldo assistent de tipus 4 del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

D'acord amb el que estableix l'article 39 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, i fent ús de les atribucions que em confereix la normativa vigent,

Resolc:

Fer cessar Maria Elisa de Mata Arnaldo com a assistent de tipus 2 del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya amb efectes del 18 de març de 2026 i nomenar-la assistent de tipus 4 del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, com a personal eventual, amb efectes de la mateixa data.

Contra aquesta resolució, que exhaureix la via administrativa, es pot interposar un recurs potestatiu de reposició davant el president del Parlament, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la notificació de l'acord, de conformitat amb el que disposen els articles 123 i 124 de la Llei de l'Estat 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, o bé un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la notificació de l'acord, de conformitat amb la Llei de l'Estat 29/1998, del 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les persones interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin pertinent per a la defensa de llurs interessos.

Palau del Parlament, 16 de març de 2026

El president del Parlament, Josep Rull i Andreu

Resolució de cessament i nou nomenament de María Domingo Doménech com a personal eventual del Parlament de Catalunya

El 15 de octubre de 2024, María Domingo Doménech va ser nomenada assistent de tipus 2 del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, com a personal eventual.

El portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya ha presentat una proposta perquè es nomeni María Domingo Doménech assistent de tipus 2 del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

D'acord amb el que estableix l'article 39 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, i fent ús de les atribucions que em confereix la normativa vigent,

Resolc:

Fer cessar María Domingo Doménech com a assistent de tipus 1 del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya amb efectes del 18 de març de 2026 i nomenar-la assistent de tipus 2 del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, com a personal eventual, amb efectes de la mateixa data.

Contra aquesta resolució, que exhaureix la via administrativa, es pot interposar un recurs potestatiu de reposició davant el president del Parlament, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la notificació de l'acord, de conformitat amb el que disposen els articles 123 i 124 de la Llei de l'Estat 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, o bé un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la notificació de l'acord, de conformitat amb la Llei de l'Estat 29/1998, del 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les persones interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin pertinent per a la defensa de llurs interessos.

Palau del Parlament, 16 de març de 2026

El president del Parlament, Josep Rull i Andreu

Resolució de cessament i nou nomenament de Fernando Sánchez Costa com a personal eventual del Parlament de Catalunya

El 3 de juliol de 2024, Fernando Sánchez Costa va ser nomenat assistent de tipus 3 del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, com a personal eventual.

El portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya ha presentat una proposta perquè es nomeni Fernando Sánchez Costa assistent de tipus 4 del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

D'acord amb el que estableix l'article 39 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, i fent ús de les atribucions que em confereix la normativa vigent,

Resolc:

Fer cessar Fernando Sánchez Costa com a assistent de tipus 3 del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya amb efectes del 18 de març de 2026 i nomenar-lo assistent de tipus 4 del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, com a personal eventual, amb efectes de la mateixa data.

Contra aquesta resolució, que exhaureix la via administrativa, es pot interposar un recurs potestatiu de reposició davant el president del Parlament, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la notificació de l'acord, de conformitat amb el que disposen els articles 123 i 124 de la Llei de l'Estat 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, o bé un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la notificació de l'acord, de conformitat amb la Llei de l'Estat 29/1998, del 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les persones interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin pertinent per a la defensa de llurs interessos.

Palau del Parlament, 16 de març de 2026

El president del Parlament, Josep Rull i Andreu